

стават съответно "Борбата е безмилостно жестока" и "те обичах ме". Тези поправки са възстановени по памет от съпругата на поета, Бойка Венцарова."

тъж
Странно, *зато* редакторите се позовават на моята памет, когато и в Конения бележник намираме същата дума "безмилостно".

Ясно е, че коментарът е твърде едностранчив и неточен. Редакторите предпочитат пасивна позиция по въпроса, където те са компонентни не по-малко от мен, като че ли Н. Ширгела /както художник на изложих първото издание/ не е виждал Венцаровите ръкописи, не се е ровил в тях, за да избере от кое стихотворение е най-подходящо да се даде факсимиле. Нецо повече. Той сакаш е забравил, че ходих лично при него, интересувайки се от изгубения оригинал на двете въпросни стихотворения и вместо съм да поясни това в цитирания коментар като се опре на текста от Конения бележник, а иначуко се позовава само на моята паметка.

Едва от неговия коментар аз научих един нов факт, а именно, че в Конения бележник се намира първоначалния текст на двете предшърти стихотворения. Реших да изясня, от къде Ширгела е получил на ръка този Конен бележник, защото в оригиналите на Венцаровите творби, които предадох за подготовката на второто издание не се намираше никакъв Конен бележник. Установих се, че Коненият бележник Венцаров е дал на Иладен Исаев, който от своя страна го предава на Борис Венцаров, а той след няколко години го поверява на Васил Александров. Но късно Васил Александров остава на съхранение Конения бележник заедно с други ръкописи в Института за литература при БАН.

Ето какво пишат в своите спомени Иладен Исаев и Борис Венцаров:

Б. А. С.

